

רע"פ 4338/15 - פראג'י כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4338/15 - א'

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: פראג'י כהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 31.5.2015 בעפ"ג 2559-02-15 שניתן על ידי כבוד השופטים: א' טל - נשיא, י' קינר וש' בורנשטיין; ובקשה לעיכוב ביצוע

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז בלוד (כבוד הנשיא א' טל, והשופטים י' קינר וש' בורנשטיין) בעפ"ג 2559-02-15 מיום 31.5.2015, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בנתניה (השופט ח' טרסי) בת"פ 57227-06-14 מיום 23.12.2014.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פריצה לרכב וגניבה מרכב, לפי סעיפים 413 ו-413ד(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בשל פריצה לרכב על ידי ניפוץ חלון הרכב וגניבת תיק ובו כרטיס אשראי, מסמכים ו-400 ש"ח שהיו ברכב. בבית משפט השלום, המבקש הורשע על פי הודאתו, ונגזרו עליו תקופת מאסר בפועל

עמוד 1

כוללת למשך שנה - 6 חודשים בגין המעשים בתיק ו-6 חודשים אשר הופעלו ממאסר על תנאי בתיק אחר; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש; ופיצוי למתלונן בסך 1,000 ש"ח. המבקש ערער על גזר דינו של בית משפט השלום, וביקש להורות על ביטול עונש המאסר בפועל ועל הארכת המאסרים על תנאי, בשל נסיבותיו האישיות המורכבות. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש, וקבע כי גזר דינו של בית משפט השלום אינו סוטה ממדיניות הענישה הראויה כאשר מדובר במי שחוזר ופורץ כמו המבקש, ומתחשב בכל השיקולים לחומרה ולקולה שמן הראוי היה שיתחשב בהם.

הבקשה למתן רשות הערעור

3. בבקשה שלפניי, עותר המבקש מבית משפט זה ליתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ולקבל את המלצת שירות המבחן להאריך את המאסר על תנאי תחת המאסר בפועל שנגזר עליו. המבקש מציין כי אינו בריא, מתחרט על מעשיו ומעוניין לחזור לדרך הישר.

דיון והכרעה

4. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה טענה בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). במקרה שלפניי, בקשת רשות הערעור אינה מעוררת שאלה משפטית עקרונית שכזו או מעלה שיקולי צדק שכאלו, ועל כן המבקש לא הצביע על עילה המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי".

5. עיינתי בבקשה למתן רשות הערעור, ובפסקי הדין של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי ואני סבור כי אין מקום להתערב בהם. המבקש לא העלה בבקשתו טענה בעלת חשיבות ציבורית כאמור וכל בקשתו עניינה בנסיבותיו הפרטניות של מקרה זה. וכן, לא הועלו שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות המקרה. השאלה שבה המבקש עותר שנדון היא שאלה פרטנית הרלבנטית למקרה הפרטני שלו, ובית המשפט המחוזי היה ברור בקביעותו כי אין מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט השלום. זאת ועוד, טענותיו של המבקש נוגעות לחומרת העונש. הלכה היא כי טענות לעניין זה אינן מקימות עילה למתן רשות ערעור אלא במקרים חריגים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה (ראו: רע"פ 1174/97 רפאלי נ' מדינת ישראל (24.3.1997); בר"ע 2853/91 פלוני נ' מדינת ישראל (13.8.1991)). סבורני כי המקרה הנוכחי אינו נמנה על אותם מקרים. סטייה כאמור לא נטענה ולא הוכחה על ידי המבקש, ומעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בנסיבותיהם עולה כי אכן מדובר בעונש שאין בו כל סטייה ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון זה. עוד יצוין, כי בקשתו להקלה על המבקש נסמכת על המלצת שירות המבחן. לעניין זה, ידועה ההלכה לפיה תסקיר שירות המבחן, על אף הערכת מקצועיותו הרבה, מהווה המלצה בלבד ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו (בש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל (29.6.2005)). הן בית משפט השלום והן בית המשפט המחוזי דנו במקרה שלפניי והגיעו לאותה תוצאה לפיה יש להטיל עונש מאסר בפועל על המבקש, ואינני רואה מקום להתערב בקביעתם. על המבקש כבר הוטל מאסר על תנאי והוא לא עמד בתנאי שנקבע, ועל כן מן הראוי להטיל עליו עונש מאסר בפועל - הן בשל המעשים מושא תיק זה, והן בשל הפעלת התנאי. על כל האמור, אין בידי לקבל את בקשת רשות הערעור.

6. סוף דבר, הבקשה נדחית. בנסיבות בעניין, הדיון בבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר מתייתר.

ניתנה היום, ו' בתמוז התשע"ה (23.6.2015).

שׁוֹפֵט
